

EVENTUS PRO COLLEGIS

prosinec 2016
12. vydání

V tomto čísle:

- ▶ Interview s Hanou Janikovou
- ▶ Kyberpsycho 2016
- ▶ Pracovní příležitosti
- ▶ ERASMUS v Litvě, v Holandsku a na Slovensku

Časopis studentů Katedry sociální patologie a sociologie
Pedagogické fakulty
Univerzity Hradec Králové

Úvodník

Milí čtenáři.

Jsou to tři roky, kdy jsem psal v tento předvánoční čas úvodník do milého Eventu. Když jsem si jej znovu četl, uvažoval jsem, kolik se toho změnilo. Či spíše, zda se vůbec něco změnilo.

Život je neustále se proměňující a proudící živel, který je neklidný, nestálý, ale ve své podstatě pořád stejný.

Tedy změnil se kontexty života. Je tu uprchlická krize, v USA zvolili nového prezidenta, Karel Šíp v svém pořadu vykládá vtip o tom, jak lze naši republiku prodat dvakrát, hospodští účtují přes EET. Přes tyto, světem hýbající záležitosti, zůstávají kulisy předvánočního času stejné. Sílicí reklama propagující všelijaké možné i méně možné výtvy, koledy vyhrávající v super a hypermarketech, na balkónech některých bytů a domů vtipně naaranžovaní Santové a davy a proudy a tlačence lidí radostných, méně radostných i neradostných. Zkrátka předvánoční shon.

A potom je tu ta méně viditelná, skrytější součást tohoto předvánočního času – skupiny lidí věřících – více či méně, spolu s nevěřícími konfesně, ale tak nějak česky, po našem. Ti v kostelících, modlitebnách, ale i v knihkupectvích, divadlech, televizi, na tradičních trzích, na adventních koncertech pořád ještě drží tu pravou atmosféru Vánoc.

A symbolem jejich Vánoc není Santa, nejsou cetky s třpytivými obaly a reklamní slogany. U nich je to jablko, ořech, slovo Boží a Ježíš, ten neviditelný, ale neustále jim přítomný, provázející.

Teď malinko odbočím, abych se mohl vrátit ke chtěnému tématu.

Vrátil jsem se z Nepálu, kde lidé praktikují hinduismus a buddhismus. Nebyl jsem tam tak dlouho, abych mohl s jistotou říci, že Nepálci o své víře, svém přesvědčení nepochybují. Ale s těmi, se kterými jsem se setkal, potvrzovali, že svoji víru mají v sobě přirozeně, bezpochybně, šťastně. Toto mne vede k zamyšlení nad tím, proč a jaké diskuse se vedou u nás kolem křesťanství. Jak velmi kriticky a až odmítavě k němu přistupujeme a připadá mi až macešské, že to co formovalo úctu k lásce k bližnímu, co formovalo lidskou svobodu, jak ji známe a praktikujeme v našem kulturním prostoru, je pro mnoho z nás jenom směšným a nepodstatným reliktem minulosti. A teď mi nejde o kulturně historickou analýzu vývoje křesťanství, ani o „nábor“ ateistů do sboru věřících, jen o pokus uvědomit si, že i jako v křesťanského Boha nevěřící můžeme být hrdými nositeli tohoto způsobu uvažování. Že můžeme být hrdi na to, jak Kristovo působení (Kristova zvěst) proměnilo vztah člověka k sobě a hlavně vztah člověka k člověku prostřednictvím úcty k lidství, která se projevuje svobodou v konání, pomocí a láskou.

Křesťanství dalo do vínku člověku vědomí, že sám je Bohem, tedy schopnost činnorodé práce, díky níž jsme vybudovali civilizaci, ve které žijeme, a která je v zásadních aspektech příkladnou a také draždivou pro civilizace jiné. Jeden příklad lze uvést. Utrpení má v hinduismu očišťující roli. Duše se postupně v životech utrpením očišťuje, aby po mnoha inkarnacích dosáhla nirvány. Utrpení je tedy jakousi součástí a normalitou života. Křesťanství, křesťané, se nedokáží na utrpení dívat nečinně. Již Ježíšova pouť je poutí pomoci bližnímu, poutí, která má za cíl vytvořit společenství láskyplných, solidárních a tvůrčích lidí.

Vánoce by tedy opět (pokud bychom dokázali si toto postupně uvědomovat) mohli být připomenutím tohoto převratného a hrdého poselství.

Na závěr, a tak trochu i k zamyšlení, přikládám Komenského vyznání, která myslím dokládá, že křesťanství, ve své podstatě člověka emancipuje.

„Ó jak blažení by byli lidé, kdyby chápali, že všechno, co je může učinit blaženými, je v nich, a uměli toho užívat k dosažení daných cílů, totiž aby každý chtěl, mohl a měl být svůj a radovat se z toho, co má. Bylo by to skutečné obnovení přirozenosti lidské podle obrazu Božího.

Krásné a uklidňující Vánoce přeji.

PhDr. Josef Kasal, MBA, Ph. D.

Co Vás čeká v tomto čísle

- ▶ Opáčko pro chytré patology 4
- ▶ Interview s Hanou Janikovou 5-7
- ▶ KYBERPSYCHO 2016 8-9
- ▶ Patologické prázdniny 10-11
- ▶ Den otevřených dveří Psychiatrické nemocnice Bohnice 12-13
- ▶ Pracovní příležitosti v Hradci Králové a okolí 14-15
- ▶ Erasmus v Holandsku, v Litvě a na Slovensku 16-18
- ▶ Nehodni obdivu 19-22
- ▶ Stoa okénko 23
- ▶ Adopce na dálku 24-25
- ▶ Patográcky 26

Opáčko pro chytré patology

1. Přiřaďte správně sociology k danému pojmu.

Auguste Comte	sociální atom
Émile Durkheim	cirkulace elit
Georg Simmel	3 stádia věd
Max Weber	panství
Vilfredo Pareto	sebevražda

2. Vymenujte 4 druhy pramenů práva:

3. S jakým jménem můžeme spojit tyto pojmy? ID, EGO, SUPEREGO

4. Hlavními představiteli globální výchovy jsou (přesmyčka): KIPE, EYLBS

5. Jaké existují formy sociální kontroly? Správně podtrhněte.

fyzické, ekonomické, proskribující, psychické, explicitně dané, právní

6. Vymenujte okolnosti vylučující protiprávnost (5):

7. Zákaz pobytu se ukládá na: a) max. na 2 roky b) 1 - 10 let c) 1 -5 let

8. Do kolika hlav jsou členěny trestné činy v TZ?

a) 11 b) 13 c) 12

9. Kdo je autorem pojmu sociální patologie?

10. Jaké formy prostituce existují (5)?

Řešení: 1) Comte - 3 stádia věd, Durkheim - sebevražda, Weber - panství, Simmel - sociální atom, Pareto - cirkulace elit; 2) zákon, právní obyčej, soudní precedenty, normativní smlouvy; 3) Sigmund Freud; 4) Pike a Selby; 5) fyzické, psychické, právní, ekonomické; 6) Krajní nouze, Nutná obrana, Svolení poškozeného, Přípustné riziko, Oprávněné použití zbraně; 7) b; 8) b; 9) Herbert Spencer; 10) veřejně provozována ve speciálních zařízeních, pouliční, v barech a hotelích, call girls, heterosexuální

Rozhovor s Hanou Janikovou, ředitelkou Rodinného Integrovaného Centra v Pardubicích

Vy ste tiež absolventka univerzity Hradec Králové, aký odbor ste vyštudovali?

Ano, při zaměstnání jsem na Univerzitě Hradec Králové studovala kombinovanou formu bakalářského studijního programu Specializace v pedagogice, obor Sociální komunikace ve státní správě, a hned poté jsem pokračovala v magisterském studijním programu, obor Sociální pedagogika.

Keď sa pozriete späť, neľutujete, že ste si vybrali práve toto zameranie štúdia ?

Rozhodně nelituji. Jsem ráda, že jsem si vybrala právě Univerzitu Hradec Králové a již zmíněné obory. Díky studiu jsem získala řadu potřebných informací a znalostí, otevřely se mi možnosti pracovat v sociálních službách. Na univerzitě jsem se seznámila se spoustou zajímavých lidí, dnes již přátel, s nimiž mám tu čest spolupracovat ve svém současném působišti - v neziskové organizaci Rodinné Integrované Centrum, z.s. a i v dalších projektech.

Aká je vaša pozícia v RIC centre?

V Rodinném Integrovaném Centru, z.s. jsem statutární zástupkyně, místopředsedkyně výboru a ředitelkou.

Aká bola vaša cesta k tejto práci? Akými rôznymi povolaniami ste si prešli?

Prošla jsem si řadou zaměstnání, která mě vždy velmi obohatila a mnohému jsem se v nich naučila. Musím se přiznat, že jsem nikdy nelitovala svých rozhodnutí a přechodu do nového. Nejprve jsem pracovala jako odborný ekonom v soukromé firmě, po mateřské dovolené v roce 2002 jsem nastoupila do státního sektoru na pozici správní referentky a při tomto zaměstnání jsem začala se svými studii. Vedle Univerzity Hradec Králové jsem ještě na ČZU v Praze dokončila obor Veřejná správa a regionální rozvoj. V roce 2008 jsem začala pracovat jako vedoucí divize ve velké neziskové organizaci v Pardubickém kraji, poté následovala nabídka opět do ziskové sféry, ve které jsem působila jako projektová manažerka. Velkým přínosem pro mě bylo i absolvování třiletého studia zaměřeného na strategické řízení pro top-manažery. Od konce roku 2014 jsem v Rodinném Integrovaném Centru. Současně působím jako lektorka v MBA studiích, poradkyně při zpracování evropských projektů, konzultantka a metodička.

A teraz niečo k organizácii RIC. S akou cieľovou skupinou konkrétne RIC pracuje?

Rodinné Integračné Centrum pomáha a podporuje rodiny s deťmi a osoby se speciálnimi potrebami, zdravotným postihnutím či sociálnym znevýhodnením, a to prostredníctvom integračných aktivít a sociálnych služieb.

V poslednej jmenovanej oblasti poskytujeme služby pro rodiny s deťmi s poruchami autistického spektra, poruchami komunikace a sociální interakce.

V rámci neregistrovaných služeb se jedná o aktivizační služby a integrační aktivity pro rodiny s deťmi a samotné deťmi, dále o službu Doprovázení a péče o dítě, aktivity pro rodiny s deťmi se speciálními potřebami a další jednorázové akce. Rodiny s deťmi navštěvují RIC ambulantně, tzn. chodí do centra, kde aktivity pravidelně probíhají. Jedná se zejména o tzv. rodičovské skupiny, kde mohou rodiče sdílet své potřeby, mohou se vzdělávat a hledat možnosti řešení případných problémů a starostí pod vedením odborníků. Tyto akce jsou doplněny o hudební, pohybovou a výtvarnou aktivitu pro děti. RIC se jako jediné centrum v Pardubicích zaměřuje na integraci dětí s handicapem (se speciálními potřebami) do skupiny zdravých vrstevníků.

V rámci dalších aktivit doplňujeme naše služby vzdělávacími a osvětovými činnostmi (zejména akce ke dni autismu), doplňkovými službami (canisterapie, arteterapie, muzikoterapie), které jsou hojně navštěvované, a také pořádáním víkendových pobytů.

Aké sociálne služby týmto rodinám poskytujete?

Rodinám poskytujeme dvě sociální služby, a to ranou péči pro rodiny s deťmi s poruchami autistického spektra (PAS), poruchami komunikace a sociální interakce (pro děti ve věku od 1 do 7 let), druhou službou jsou sociálně aktivizační služby pro rodiny s deťmi s PAS (pro děti ve věku od 8 do 18 let). Tyto služby jsou poskytovány zejména terénní formou - to znamená, že sociální pracovníci jezdí do rodin. Rodiny mohou také docházet do našeho centra ambulantně. Pro tuto formu máme rezervované každé úterý v Pardubicích, každý pátek v Lanškrouně. Rodinám s deťmi s PAS se věnují sociální pracovníci, psychologové, psychoterapeuté, komunikační terapeutka, speciální pedagogové, aktivizační pracovníci, asistenti a další. Pomáháme rodičům při práci s dítětem (podporujeme funkční komunikaci, vytváříme speciální pomůcky pro děti s PAS, půjčujeme didaktické pomůcky pro děti), radíme rodičům v oblasti výchovy a vzdělávání, realizujeme nácviky zvládání problémového chování dětí, provádíme poradenství v oblasti úpravy domácího prostředí, uskutečňujeme skupinové aktivity (rodičovské, sourozenecké, mužské skupiny). Neméně významná je spolupráce s dalšími institucemi a organizacemi, se kterými rodina a dítě přichází do styku (mateřské školy, základní školy, pedagogicko-psychologické poradny, speciální pedagogická centra).

Můžu sa aj naši študenti pripojiť k organizácií RIC? Akým spôsobom?

Naše organizace je velmi oblíbená v poskytování odborných stáží a praxí při studii. Bohužel máme omezené kapacity, takže nemůžeme vyhovět všem, kteří se k nám hlásí. Měli jsme u nás i řadu studentů z Univerzity Hradec Králové a dle zpětných vazeb byli velmi spokojeni.

Nabízíme ale stále možnost přivýdělku při studiu, a to v rámci služby Doprovázení a péče o dítě. Jedná se o krátkodobé hlídání dětí se zdravotním postižením, s PAS a dětí ze sociálně slabých či jinak znevýhodněných rodin (dětí se speciálními potřebami).

Služby jsou nabízeny rodičům v době, kdy se nemohou o své dítě postarat sami (vyřizování na úřadech, návštěva lékaře, účast na seminářích týkajících se problematiky SP apod.), nebo kdy potřebují např. být jen se sourozencem apod. Služba je realizována od pondělí do neděle – od 7,00 do 22,00 hodin (dle potřeb rodin).

Další možností spolupráce na dohodu o provedení práce je pomoc při realizaci Klubu Áčko, který probíhá každé úterý a středu v odpoledních hodinách, při víkendových pobytech apod.

Každý pracovník je samozřejmě proškolen, nejdříve se účastní aktivit, aby se mohl rozhodnout, zda je pro něho daná aktivita zajímavá a chtěl by se jí věnovat. Poté sepisujeme smlouvu.

Otázka na záver: Čo by ste odkázali našim študentom?

Chtěla bych Vám všem studentům Univerzity Hradec Králové popřát štěstí při studiu a energie při zvládání náročných zkoušek. Přeji také hodně trpělivosti ve chvílích, kdy se Vám nedaří podle Vašich představ, neboť do dalšího života je absolvování studia jen přínosem a mohli byste litovat, že jste studia zanechali. Budu se s některými z Vás těšit na viděnou v Rodinném Integrovaném Centru nebo při jiných příležitostech.

KYBERPSYCHO 2016

Dne 8. listopadu 2016 se v prostředí Magistrátu hl. m. Prahy na Mariánském náměstí uskutečnil již 7. ročník odborné konference s názvem KYBERPSYCHO 2016: bezpečnost online a prakticky věnující se problematice bezpečnějšího internetu. Konferenci pořádalo Hlavní město Praha a Národní centrum bezpečnějšího internetu s podporou Ministerstva vnitra ČR, akce byla zároveň součástí celoevropské kampaně European Cyber Security Month 2016. Konference jsem se účastnila coby sociální pracovník NZDM Modrý Pomeranč, Salinger, z.s., avšak účast byla umožněna i veřejnosti, navíc bezplatně pro registrované účastníky.

Konferenci věcně provedl moderátor **Jiří Palyza**. První příspěvek byl vyřčen **Petrem Říhou** ze společnosti IDC-CEMA, jenž strávil část své profesní kariéry v Microsoftu. Publikum zasvětil do původu příčin a zdrojů bezpečnostních rizik následkem probíhající digitální transformace podniků a institucí, což vyžaduje zodpovědný přístup k informační bezpečnosti. **Radek Živný** ze společnosti CETIN navázal příspěvkem o požadavcích informační bezpečnosti škol v kontextu novelizace zákona o ochraně osobních údajů a nového kybernetického zákona.

Za velmi přínosný příspěvek z mého osobního pohledu považuji přednášku **Teddyho Sunardi** z odboru kybernetické kriminality s názvem Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování, který pohovořil o nebezpečích skrývajících se v užívání sociálních sítí. Sunardi zasvětil posluchače např. do detailů, podle kterých policejní orgány posuzují dětské pornografické materiály. Popisoval postup policejního orgánu v řešení případů kybernetické kriminality, a poskytl tak náhled, jak se v takových případech postupuje, a pozastavil se u hranic spolupráce se zahraničními poskytovateli sociálních sítí v českém rozhraní. Před obědovou pauzou se odehrál diskuzní panel: Kdy a jak používat online nástroje proti kyberzločinu. Účastnivší se ředitelka Dětského krizového centra Zora Dušková představila aktivity centra, nonstop linku důvěry, internetové poradenství, skype, chat včetně ambulantních služeb, kterých mohou oběti využít. Dalšími účastníci panelu zmiňovali Onlinehelpline.cz, onlinehotline.cz a možnost nahlašování kyberkriminality na stránkách PČR.

Odpolední program byl věnován zkušenostem dobré praxe v programech prevence kyberkriminality na krajské úrovni spolu s panelem nazvaným Příklady dobré praxe z pražských projektů prevence. **Tomáš Koníček** za Ministerstvo vnitra ČR Odbor bezpečností politiky a prevence kriminality věnoval svůj příspěvek Programu prevence kriminality, v rámci něhož vznikají projekty jako např. bezpečneonline.cz, KPBI, e-bepečí apod. Následující obohacující příspěvek zazněl z úst **Lukáše Rösslera** z Oddělení informační kriminality v rámci KŘP Ústeckého kraje. Krátce uvedl téma úskalí Facebooku, následně přiblížil na mediálně známé kauze Jaroslava Pulpána uvažování pachatelů, jaké strategie volí a jakými způsoby získají moc nad obětí, díky čemuž mohou své požadavky postupně zvyšovat. Posluchač byl zprostředkovaně vtažen do policejního vyšetřování poutavým vyprávěním a analýzou celé kauzy.

Konferenci završila **Lucie Časarová**, vedoucí projektu Kraje pro bezpečný internet. Zpravila posluchače o úspěších projektu a jeho webové prezentaci kpbi.cz, kde jsou zdarma dostupné online kurzy pro různé cílové skupiny, jež se vyplatí v informační vybavenosti sociálního patologa a preventisty.

Vzhledem k naléhavosti tématu, jež bude v budoucnu ještě naléhavějším, hodnotím konferenci jako velmi přínosnou. I přes nepřítomnost některých příspěvateľů z naléhavých důvodů vyplývajících z jejich pracovních pozic byla organizace celé akce zvládnuta perfektně. Zpříjemněním celého dne bylo vedle zajímavých prostor Magistrátu hl. m. Prahy i neustálý catering. Účast na dalším ročníku všem vřele doporučuji, zvláště když je přístupná nejen odborné veřejnosti. T

Patologické prázdniny: (NE)BEZPEČNĚ NA FESTIVAL

Chodíte rádi na festivaly?

Rock for people, Colours of Ostrava, Hip Hop Kemp, Fingers Up, Reading Festival. Všechny tyto události spojuje léto, zábava, kvalitní hudba a skvělá atmosféra.

Festivaly jsou skvělou příležitostí, jak si zpestřit léto a vidět za rozumnou cenu spoustu skvělých zahraničních i domácích kapel.

Lidé chodí na festivaly především kvůli přátelům, hudbě, chtějí si užít skvělou party, avšak najde se i větší množství lidí, kteří si k zábavě dopomáhají drogou v těle. Piva se vypije požehnaně, cigaret se vykouří nespočet, ale co ilegální drogy?

I přes všechna bezpečnostní opatření se najdou tací, kteří svoji oblíbenou dávku propašují přes vstup. V lepším případě pouze pro sebe, v tom horším si prodáváním vydělají na další püllitry piva. Českým festivalům kraluje neznámější droga mezi mladými, a tím není nic jiného než marihuana. Opojně oblaky dýmu a omamného pachu jsou cítit prakticky na každém kroku, zejména v kotli (místo přímo před pódiem, kde bývá nejlepší přímý kontakt s vystupující kapelou).

Je až alarmující, jak je snadné se k trávě na festivalech dostat. Stačí se poptat pár kamarádu či kolemdoucích a za 5-10 minut máte dvě gěčka (2 gramy) trávy v kapse.

Jiné drogy se vyskytují dosti ojediněle, ale občas narazíte na člověka, který si užívá radosti festivalu po svém (extáze, lysohlávky).

Britské festivaly dokážou pěkně „přitvrdit“. Zatímco nám Čecháčkům „stačí“ marihuana, Britové si rádi užívají s „éčkem“ (extáze) či s koksem. Na zemi tam běžně naleznete prázdné sáčky od bílého prášku (koks) či prázdné bombičky od rajského plynu.

Můžeme být rádi, že jsou české festivaly v této stránce velice konzervativní a zůstávají „věrní“ lehkým drogám.

Nebojte se jezdit na festivaly; pokud nejsou drogy vaším zájmem, téměř si jich nevšimnete.

Patologické prázdniny: PAS – Pomáháme a sdílíme

Chceš si užít zábavu, zpestřit si prázdniny, a zároveň získat praxi a cenné zkušenosti ohledně práce s dětmi s poruchami autistického spektra? Pokud ano, nepřestávej číst tyto řádky.

Rodinné Integrační Centrum v Pardubicích pracuje s rodinami s dětmi s poruchami autistického spektra. Nabízí mnoho služeb, mezi které patří mj. jednorázové aktivity. Jednou takovou aktivitou byl prodloužený víkendový pobyt pro rodiče a děti, který byl uskutečněn ve spolupráci s ČSOB Pojišťovnou, a.s.. Pobyt se konal nedaleko Poličky v táborovém areálu Balda ve dnech 25. – 28. 8. 2016.

Pro děti byl připraven pestrý program, ať už to byly hry v lese, v areálu tábora, procházky či koupání v bazénu. Každé dítě mělo svého asistenta, který mu byl oporou při zvládnání úkolů a her. Asistenty jsme se letos mohli stát i my, studenti 2. ročníku Sociální patologie a prevence. Díky pomoci asistentů z řad studentů měli rodiče čas pro sebe. Mohli odpočívat nebo se účastnit zážitkových aktivit, které pro ně byly připraveny. Měli tak možnost odpoutat se od každodenní rutiny. Pro zdravé sourozence dětí s PAS byl připraven samostatný program.

Podle našeho názoru se pobyt velice zdařil, panovala přátelská atmosféra a v očích rodičů i dětí byla vidět spokojenost. Z pobytu si jako asistenti odnášíme nezapomenutelné zážitky a zkušenosti, které bychom ve škole nezískali. Velké plus je i finanční ohodnocení práce asistenta, tudíž neváháme a příští rok jedem zase!

Pokud tě to zaujalo a chtěl/a bys vědět bližší informace, nebo se dokonce stát součástí této super akce, neváhej a obrať se na nás.

Den otevřených dveří Psychiatrické nemocnice Bohnice

Dne 10. 10. 2016 jsme se společně s některými dalšími studenty Katedry sociální patologie a prevence zúčastnili Dne otevřených dveří Psychiatrické nemocnice Bohnice v Praze. Z bohatého programu, který začínal v 13:00 hod., jsme si vybrali jako první „Centrum psychosociálních služeb: představení programu a služeb“. CPS je nízkoprahové zařízení, které poskytuje klientům a pacientům socioterapeutickou pomoc v takových psychosociálních situacích, které nejsou schopni sami zvládnout nebo si v nich poradit. CPS pomáhá zorientovat se např. v oblastech práce, bydlení, volného času. Prohlídka CPS nebyla úplně dle našich představ a trvala pouze 10 min. Bohužel jsme se nedozvěděli a neprohlédli si vše, co bylo v našich očekáváních. Po prohlídce CPS jsme měli možnost projít celým areálem Psychiatrické nemocnice v Bohnicích, který je opravdu obrovský.

**PSYCHIATRICKÁ
NEMOCNICE
BOHNICE**

10. 10. 2016

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

13:00	22	<p>„Komentovaná prohlídka Elektrokonvulzní terapie“ prim. MUDr. Věra Strunzová, prim. MUDr. Jan Hajiček (sraz ve 13:00 u oddělení č. 22)</p>
14:00	†	<p>„Náboženská zkušenost jako nástroj sebedůvěry“ Mgr. Jiří Chvála (kostel sv. Václava)</p>
14:00	4	<p>„Centrum psychosociálních služeb: představení programů a služeb“ Bc. Michaela Nosková, Mgr. Zuzana Zatrochová (sraz před knihovnou)</p>
15:00	SF	<p>„Středisko hiporehabilitace“ Mgr. Daniela Münichová (sraz u jízdárny – Socioterapeutická farma)</p>
15:00	CT	<p>„Komentovaná prohlídka terapeutických dílen“ PhDr. Václav Červenka (sraz před Centrální terapií)</p>
16:00	4	<p>„Centrum psychosociálních služeb: představení programů a služeb“ Bc. Michaela Nosková, Mgr. Zuzana Zatrochová (sraz před knihovnou)</p>
16:00	K	<p>„Centrum krizové intervence“ Josef Gabriel (budova CKI – přizemí)</p>
16:15	†	<p>„Čtení textu z Bible a společná reflexe“ Mgr. Pavel Hýnek (kostel sv. Václava)</p>
17:00	K	<p>„Denní stacionář pro klienty s psychotickým onemocněním“ Petr Koubíček (budova CKI – přizemí)</p>
18:00	D	<p>„Komentovaná prohlídka Peer klubu PNB“ Bc. Marek Remiš (Peer klub PNB – Divadlo Za plotem)</p>
18:15	D	<p>„Člověk s duševním onemocněním a práce v Green Doors z.ú.“ Mgr. Jan Socha (Peer klub PNB – Divadlo Za plotem)</p>
19:30	D	<p>Leroy Duncan (koncert v Klubu V. kolona)</p>
20:30	D	<p>Václav Koubek (koncert v Klubu V. kolona)</p>

Další zastávkou nám bylo „Středisko hiporehabilitace“. Viděli jsme názornou ukázkou komunikace, spolupráce a interakce člověka s koněm. Pacienty Střediska hiporehabilitace mohou být děti již od 6. měsíce věku. Tuto část programu hodnotíme jako nejpřínosnější, zaujala nás celková práce se zvířaty a pozitivní vliv animoterapie na člověka.

Poslední prezentace, kterou jsme se rozhodli navštívit, byla v „Centru krizové intervence“. Tam nás seznámili s celkovou strukturou tohoto centra a s konkrétními službami, které KI nabízí. Dozvěděli jsme se mnoho informací, kde všude KI pomáhá a kdo se na ni může obrátit.

Během celého odpoledne byla možnost navštívit i další zařízení a připravené prohlídky v areálu nemocnice. Návštěvník si mohl vybrat z mnoha aktivit, např. Terapeutické dílny, Arteateliér, Centrum psychosociálních služeb – poradny, Čajovnu nebo Knihovnu PNB.

Den otevřených dveří v Psychiatrické nemocnici Bohnice bychom zhodnotili jako vcelku zdařilou akci, ale do příštích let bychom uvítali například program „šitý na míru“ pro náš obor, či nějakou pestřejší a zajímavější prohlídku tohoto areálu, z níž bychom si do praktického života odnesli více.ku nebo Sociální práci a do Pardubic se mi příliš nechtělo. Nyní jsem velice ráda, že studuji tam, protože mi to dalo nový rozhled, tzn. jiní pedagogové, možnosti, přístup atd.

Pracovní příležitosti - Hradec Králové a okolí

Požadovaná profese: **Kontaktní a sociální pracovník/pracovnice**
Pracoviště: Laxus, z.ú. Hradec Králové
Poznámka: Práce na plný úvazek, nástup v prosinci 2016
Více na: <http://nno.ecn.cz>

Požadovaná profese: **Sociální pracovník v Občanské poradně**
Pracoviště: Farní charita Dvůr Králové nad Labem
Poznámka: Práce na plný úvazek
Více na: <http://cz.indeed.com/cmp>

Požadovaná profese: **Sociální pracovník/pracovnice**
Pracoviště: Hradecké centrum pro osoby se sluchovým postižením, o.p.s.
Poznámka: Pracovní poměr na dobu neurčitou, nástup v lednu 2017
Více na: <https://portal.mpsv.cz>

Požadovaná profese: **Sociální pracovník/pracovnice**
Pracoviště: TyfloCentrum Hradec Králové, o.p.s.
Poznámka: Pracovní poměr na dobu určitou, možnost prodloužení
Více na: <http://www.jobs.cz/rpd>

Požadovaná profese: **Sociální pracovník pro pečovatelskou službu Holice a Moravan**
Pracoviště: Oblastní charita Pardubice
Poznámka: Pracovní poměr na dobu určitou, nástup 1. 12. 2016
Více na: <http://www.jobs.cz/rpd>

Požadovaná profese:

Sociální pracovník/pracovnice

Pracoviště:

SKP-CENTRUM, o.p.s. v Pardubicích

Poznámka:

Pracovní poměr na dobu určitou, nástup 1. 12. 2016

Více na:

<http://www.jobs.cz/rpd>

Požadovaná profese:

Peer konzultant

Pracoviště:

Péče o duševní zdraví, z. s. v Pardubicích

Poznámka:

Pracovní poměr na dobu určitou, nástup 2017

Více na:

<http://www.jobs.cz/rpd>

Požadovaná profese:

Sociální pracovník/pracovnice

Pracoviště:

SKP-CENTRUM, o.p.s. v Pardubicích

Poznámka:

Pracovní poměr na dobu určitou

Více na:

<http://www.jobs.cz/rpd>

Erasmus - letní semestr 2016, Holandsko

„Cože? Půl roku v Holandsku? To jsi teda dobrá, já bych to určitě nezvládla...“ Takhle nějak zněla reakce většiny lidí, když se dozvěděli, že jsem byla na Erasmu. A přitom na tom vůbec nic není!

Stačí chtít, podat přihlášku, chvíli doufat, že vás vyberou, a potom už to má docela rychlý spád. I systém vedení je celkem fajn, takže jen postupujete podle pokynů. Asi se nebudu rozepisovat o náležitostech, průběhu a ani o zemi jako takové, ale zaměřím se spíše na školu.

V Hradci studuji obor Sociální patologie a prevence, ale v Nizozemí jsem se na půl roku stala studentkou sociální práce. Byl to půlroční minor (druh studia), který tam mají navržený pro zahraniční studenty sociální práce a místní čtvrtáky (bakalář tam trvá minimálně 4 roky). Řekla bych, že tento druh studia měl s naším oborem dost společného, a bylo to hodně zajímavé prohloubení znalostí.

Absolvovala jsem předměty jako domácí násilí, lidská práva, historie sociální práce, sociologie, a také Solution focused interviewing (bohužel nevím, jak to přesně přeložit, ale má to blízko k naší metodologii).

Co se týče srovnání výuky, musím říct, že mě škola na půl roku konečně bavila a zkouškové období jsem si vyloženě užívala. Ústní zkoušky v našem podání v Holandsku skoro neznají, a už vůbec se nemusíte učit nazpaměť stovky stran. Učitel většinou vytvoří nějaké zadání projektu, které dá na starost celé třídě. Můžete jej dělat ve skupinách, nebo individuálně. Projekt vytvoříte, odprezentujete, a nakonec každý zvlášť napíšete report, ve kterém prokážete, že jste četli doloženou literaturu a máte o daném tématu přehled. Získané znalosti totiž musíte aplikovat na konkrétní situaci. A umět znalosti použít v praxi je pro mě mnohem zajímavější/důležitější, než je vychrlit po vytažení lístečku s číslem. Co dodat? Návrat byl těžký, a pokud máte šanci, Erasmus v Holandsku mohu jen doporučit!

ERASMUS - letní semestr 2016, Litva

Ahoj všichni,

v letním semestru minulého školního roku jsem po delším administrativním vyřizování mohla odjet do mnou zvolené destinace na studijní pobyt do Litvy. Bohužel jako studenti pedagogické fakulty a ještě studenti oboru Sociální patologie a prevence nemáme na výběr příliš exotické destinace.

Nicméně Litva je zemí, kam bych se za normálních okolností jen tak na dovolenou nepodívala, a tím mi právě začala připadat „exotická“. Díky Litvě jako výchozímu bodu jsem se snaže mohla dostat do dalších zemí, jako je Lotyšsko, Estonsko, Norsko, také Rusko apod. Erasmus jsem si užila na maximum. Ne jen díky novým lidem, kteří byli perfektní, ale také díky životu, který jsem tam mohla žít.

Škola v Litvě byla vcelku moderní, menší než UHK. Řekla bych, že o něco větší než budova A, ale plně vybavená: 2x jídelnou, kavárnu, automaty na pití, barely na vodu (zdarma) dále tělocvičnou, posilovnou (také zdarma). Za školou se pak nalézala spousta zařízení, jako například park, plážové volejbalové hřiště, venkovní stroje na cvičení atd.

Co se týče výuky, zaujal mě velký výběr předmětů. V prvním týdnu jsme si mohli odchodit hodiny a posléze si vybrat, co chceme. Protože každý učitel zvládal jinou úroveň angličtiny, byla i jazyková dovednost kantora kritériem, podle něhož jsem si vybírala předměty. Problémem bylo, že jsem si po Erasmu musela dodělat i předměty na domovské univerzitě. Proto radím, nevybírejte si na Erasmu příliš těžké předměty ;-).

Pokud bych to měla shrnout, zatím nejlepší zkušenosti jsem získala právě na Erasmu a nebudu váhat jet znovu ;-)!

ERASMUS - letní semestr 2016, Slovensko

Lidé se mě často ptají, co mě vedlo k rozhodnutí odjet na Erasmus zrovna na Slovensko. Moc ráda bych jim odpověděla, ale v závěru to vlastně nevím ani já sama. Důležité ale je, že svého rozhodnutí ani v nejmenším nelituji a že jsem za tu zkušenost neuvěřitelně ráda. A to hned z několika důvodů...

1) Slovenština je nádherná.

Jelikož mám část rodiny na Slovensku, slovenský jazyk mě provází už od malička. Mám ho neuvěřitelně ráda a poslouchat slovenštinu každý den po dobu pěti měsíců bylo jako pohazení pro uši.

2) Příroda je ještě hezčí.

Můj Erasmus probíhal v městě Banská Bystrica. Bystrica je nádherné město nejen s bohatým kulturním využitím, ale také s neuvěřitelně krásnou přírodou. Vyběhnout si ráno do lesa, který byl pouze pár minut od kolejí, bylo většinou nejlepší zahájení dne. A vyjít na vrch Urpín s partou slovenských či zahraničních kamarádů a společně se kochat výhledem na celé město bylo naopak jedno z nejlepších zakončení dne.

3) Slováci jsou milí a přátelští.

Za celou dobu mého pobytu na Slovensku se mi nestalo, že by mi někdo odmítl pomoci, nepozdravil, ba dokonce že by se na mě někdo neusmál. Lidé na Slovensku jsou velice kamarádští. Ve škole jsem byla téměř na každém předmětu s jinou třídou, protože jsem studovala se slovenskými studenty na jejich běžných vyučovacích hodinách. A vždy si ke mně někdo ochotně přisedl a pomohl mi s danými úkoly. Jakmile jsme měli vypracovat nějaký projekt, hned se ke mně nahnulo několik spolužáků, kteří mi nabízeli pomoc. A ve stejném duchu byli nápomocní i vyučující.

4) Škola je na dobré úrovni.

Vyučovací hodiny na Slovensku jsem si neuvěřitelně užívala. Díky malému počtu studentů ve třídách se nám mohli vyučující naplno věnovat, a také tak činili. Hodiny byly živé a plné informací. Vyučující také hodně zapojovali své studenty do výkladu, takže účast musela být hodně aktivní. Z hodin jsem si tak odnášela jak skvělé informace, tak i přímý kontakt s profesionály ve svém oboru.

Jak bych na závěr zhodnotila svůj Erasmus v Banskej Bystrici? V těch pěti měsících jsem našla skvělé kamarády, a troufám si tvrdit i pár přátel na celý život. Naučila jsem se tam spolupracovat se slovenskými i zahraničními studenty ať už ve škole, či při společném trávení volného času. Poznala jsem mnoho nových kultur a povah. A v neposlední řadě jsem tam pochopila, že když se člověk nebojí jít do něčeho po hlavě, může mu to v závěru dát mnohem více, než by na začátku čekal.

Nebudu psát doporučení, zda na Erasmus na Slovensko jet či nejet, ale určitě doporučím jedno, a to jít si za svými sny, ať už jsou jakékoli.

Poslední inkaso

S dalším dílem Eventu Vám chci představit nový kriminální případ. Ne vždy musí být jasný motiv vraždy...

„Všichni ve městě vědí, že bych nedokázal nikoho zabít, ani mu ublížit. Vždyť já jsem jen takový nouma.“

Zajímavý případ začal ve čtvrtek 14. března 1991 v Šumperku. Na akci se začalo pracovat okamžitě po nahlášení, tak jako vždy. Každá minuta může být důležitá a vyšetřovatelé si nemohou dovolit velké prodlevy.

19:02 Vedoucí pošty oznamuje, že jeho podřízená Nad'a Ošmerová se dosud nevrátila. Ze svého rajonu se běžně vracela kolem třetí hodiny odpolední.

19:05 Vyrozuměn operační důstojník VB.

19:08 Zahájeno pátrání, zajištěny doklady o roznášce důchodů Ošmerovou.

19:10 Kontaktování nemocnice, ovšem s negativním výsledkem. Probíhá pátrání po domech ve směru roznášky pošty pohřešovanou listonoškou.

19:14 S případem jsou seznámeni všichni členové policejních hlídek na služebnách i v terénu.

19:15 Kontrola vytypovaných restaurací a barů končí také neúspěšně.

19:20 Výjezdová skupina přijíždí na dotyčný poštovní úřad.

20:05 Kriminalisté zjišťují, do kterých domácností ještě poštačka stihla donést důchod. Poslední výskyt je zaznamenán kolem 12. hod. v Myslbekově ulici, v domě č.5.

20:53 Prohlídka potoka opět s negativním výsledkem.

21:53 Průběžné prověřování v místě bydliště pohřešované, zda se Ošmerová nevrátila, s negativním výsledkem.

Tato rychlá, náročná akce skončila neúspěchem. Kriminalisté pouze zjistili, že **pohřešovaná odešla ráno** na svou trasu. U sebe měla mj. **52.000 Kčs** na vyplacení důchodů. Kolem poledne jí už mohla zbývat částka kolem 24.000 Kčs. Tenkrát to nebyla vůbec zanedbatelná částka, ostatně některé loupežné vraždy se udály pro ještě menší finanční obnos. Z toho policistům vyplynuly dvě verze: Buď se Ošmerová stala obětí násilného trestného činu, nebo se rozhodla finanční částku zpronevěřit a někde se skrývá. Druhou možnost pracovníci pošty okamžitě vyloučili, **na kolegyni Nad'u byl prý vždycky spoleh!**

Ani 15. březen nezaznamenal výrazný posun v pátrání. Ošmerová naposledy pracovně komunikovala s nájemníky domu číslo 5 v Myslbekově ulici. **Skončila její pouť právě tady?** Nebo tento dům živá a zdravá opustila a někdo ji vylákal až venku na ulici?

Kriminalisté potřebovali detailní časový plán pohybu pohřešované, minutu po minutě. Bylo tedy potřeba vyslechnout všechny nájemníky zmíněného domu. Z dostupných informací se nakonec dostali až k bytu **Čivrných**, kde se v době zmizení Ošmerové nacházel jen **sedmadvacetiletý Jiří**. Bydlel s matkou, která v tento den byla na rodinné oslavě v Bruntále a vrátila se až večer. Čivrný potvrdil, že Ošmerová u něho byla, že jí zaplatil inkaso v hodnotě 250 korun. Pak poštačka odešla, mířila o patro výš k paní Slezákové. Ještě prý slyšel, jak sousedka odemýká...

Tady vznikl u Čivrného **první rozpor ve výpovědi**. Dotyčná nájemnice nebyla totiž v inkriminované době vůbec doma! To ovšem nemuselo nic znamenat, pořád by to mohl nějak přijatelně vysvětlit.

Když šel Jiří hledat doklad o zaplacení, pootevřela se náhodně skříň v mladíkové pokoji. Kriminalisté uvnitř zahlédli dva **igelitové pytle**, ve kterých byly zřetelně vidět části lidského těla! Detektivové nedali najevo své překvapení a pouze zařídili, aby byl Čivrný převezen k dalšímu výslechu na policejní ředitelství v Šumperku. Souběžně s výpovědí podezřelého probíhala důkladná prohlídka byt, především pokoje Jiřího.

Čivrný se choval klidně, usmíval se. **„Ale pánové, já už jsem vám přece všechno řekl! Paní poštačka u nás v bytě byla, já jí zaplatil a ona zase odešla. Co bylo dál, nevím.“**

„Jak tedy vysvětlíte, že uvnitř šatníku ve vašem pokoji jsou dva igelitové pytle s částmi lidského těla?“

Těžko říci, co se prohnalo v mladíkové hlavě, ale ještě to ustál.

„Opravdu?“ předvedl hereckou etudu naprostého úžasu. „To snad není možné! Já o ničem takovém nevím, vůbec si to nedokážu vysvětlit!“

Po chvíli ovšem připustil, že přece jen něco ví. Tvrdil, že včera, právě když u něho byla doručovatelka, nečekaně zazvonili u jeho dveří dva muži. „Rozkázali mi, abych zůstal v kuchyni, že si něco potřebují vyřídit s poštačkou. Dále ho upozornili, že ve skříni jsou nějaké pytle, kterých se má ve vlastním zájmu zbavit. „Já jsem se ale do skříně nedíval. Nevím, co v nich je!“ Což byla samozřejmě naprostá hloupost, úřední řeč nevěrohodná výpověď. Na místě se našlo spoustu nálezů, které vyplynuly z ohledání místa činu. Krevní stopy na koberci a pod ním. Částka 18.600 korun, ukrytá mezi polštáři na křesle, dalších 5.200 korun pod příkrývkou postele, celkově tedy 23.800 Kčs! Čivrného pokoj byla tak trochu dílna, mezi nářadím leželo kladivo, kuchyňský nůž, rámová pilka na železo, dále nůžky na plech... Všechny tyto nástroje na sobě měly stopy krve!

V neposlední řadě bylo v kamnech nalezeno 130 ohořelých kostí a úlomků, spolu s nimi kovové části oblečení. Mezi odpadky ležely ohořelé dámské hodinky. Za poznámku stojí, že vedle kamen ležela odborná kniha CHOV ZVÍŘAT. Z ní byly vytrženy stránky 13 až 46, obsahující kapitolu Stavba živočišného těla.

Čivrný vyrukoval s další verzí. Byl na půdě, když poštačka zvonila, otevřel jí, šel si do kuchyně pro peníze, ale když se vrátil listonoška ležela na zemi, vzdychala... „Odneseš ji do svého pokoje na postel. Vysvlékl jsem jí horní část těla, sáhl jí na bradavky. Najednou se ozval zvonek, byla to známá. Potřebovala půjčit dvacet korun na maso. Když jsem se k poštačce vrátil, už nedýchala.“

V průběhu výslechů si Čivrný sedal na zem, vstával a přecházel po místnosti, s některými odpověďmi váhal i několik minut, občas požádal o krátkou přestávku kvůli bolestem hlavy. Stejně účelově předváděl únavu a mdloby. O okamžiku, který předcházal smrti Naděždy Ošmerové, nikdy nic nesdílel – tvrdil, že vše zapomněl.

Jak naložil Čivrný s tělem? „Když jsem položil tělo paní poštačky na postel, seděl jsem vedle ní asi patnáct minut. Nevěděl jsem, co mám dělat. Já jsem uvažoval, že bych zavolal, že bych to ohlásil VB, měl jsem ale strach, že by to bylo na mně, jako že nežije kvůli mně... Před časem jsem viděl film o kanibalech. Jak jsem si na ten film vzpomínal, přivedlo mě to na myšlenku, jak odstraním tělo poštačky.“ Mrtvou vysvlékl, po podlaze rozložil igelity... V tom zazvonila sestra, Čivrný zamkl pokojík, chvíli mluvil se sestrou v kuchyni. Žena později vzpomínala, že bratr byl zcela klidný, choval se normálně. Po jejím odchodu se mohl Jiří vrátit k práci. Nejdříve odřízl nohy v kyčlích a kolenou, pak oddělil ruce v ramenou a loktech. „Šlo to docela lehce, ani neteklo moc krve. Hlavu jsem taky odřízl, ale už se nepamatuju, jak.“ Čivrný byl ochoten dovést kriminalisty na místo, kde ji zakopal. Jednalo se o pole na kraji města.

Dále je potřeba zmínit, že po usmrcení poštačky se Čivrný setkal se svou o jedenáct let starší přítelkyní: „Byli jsme se projít, choval se úplně normálně, povídali jsme si. Taky paní Čivrná si ničeho nevšimla. „V bytě bylo vše v pořádku, pouze chladno.“

Soudní lékaři neměli při pitvě jednoduché podmínky. Nejdůležitější bod znaleckého protokolu zněl: „Bezprostřední příčinou smrti je zhmoždění mozku s mnohočetnými zlomeninami klenby a spodiny lebny. V každém případě jde o smrt násilnou.“ Pachatel zasadil oběti více než devět úderů, veškeré tyto údery byly zasazeny zezadu. Tím bylo vyvráceno Čivrného tvrzení, že poštačka upadla do bezvědomí z „neznámých příčin“.

Důležité slovo řekli také znalci z odvětví psychiatrie a psychologie: „To, že vyšetřovaný tvrdí, že si na nic nepamatuje, a kdyby si vzpomněl, mohl by zešlést, souvisí s primitivními hysterickými rysy jeho osobnosti, které jsou patrné i ve způsobu líčení jiných životních kapitol, včetně demonstrativních sebevražděných pokusů. Tzv. ztráta paměti je útěk před realitou.“ Znalci nezjistili, že by trpěl duševní poruchou typu psychózy. Je anomální osobností s IQ 86, tedy v pásmu širšího průměru, značně primitivní, emočně nevyrovnanou s prvky hysterie. **V situacích, které pro něho představují nadlimitní zátěž, reaguje zkratkovitě.**

Motiv, proč Čivrný napadl Ošmerovou, tak zůstal **záhadou**. Šlo o loupežnou vraždu?

Jisté lze vzhledem k nálezům peněz uvažovat o loupežném motivu, ale čin nebyl připravovaný. K setkání došlo zřejmě náhodou. Nelze vysvětlit, kdy a jak se v ruce obžalovaného objevilo kladivo. Konflikt mohl mít za následek stereotypní mechanismus zkratkové reakce, která vedla k napadení a usmrcení.

Čivrný byl v evidenci pedopsychiatrického zařízení už v předškolním věku, jevil značné opoždění ve vývoji. Základní školu ovšem dokončil bez problému, vyučil se v oboru průmyslový krmivář. Matka o něm pověděla: „V poslední době přišel o zaměstnání. Ale doma je taky spokojený. Je samotář, kamarády nemá, tančit nechodí, nekouří.“

Chování měl mírné, ohleduplné, rád pomáhal starším lidem, čas od času ale dostal záchvat vzteku.

Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu sníženy jen nepodstatně. Ochrannou léčbu odborníci nenavrhli. Jiří Čivrný byl za vraždu Naděždy Ošmerové odsouzen ke dvaceti letům odnětí svobody.

VALERIÁN, Luboš a ŠULC, Viktorín. Bratrstvo tajných hrobů. První vydání. Praha: Nakladatelství Epocha, 2006. 196 s. ISBN 80-87027-03-5.

Stoa okénko

Diskusní klub znovu ožívá

Po prázdninovém odpočinku se vracejí na scénu i diskusní kluby STOA. Ve spolupráci s panem doktorem Kasalem jsme prošli už mnoho různých zajímavých témat více či méně závažných, více či méně složitých. V zimním semestru 2016 nás čeká další várka z různých koutů kultury, vědy a života obecně v našem již domovském Hnízdě snů. První dvě setkání jsou již dokonce za námi.

V druhé polovině října jsme se poprvé sešli na večeru s názvem Černé zrcadlo. Jedná se o okultní předmět, který prý dokáže zobrazit věci minulé, současné i budoucí a asi právě proto si Černé zrcadlo vybrali do názvu britského seriálu jeho tvůrci. Seriál se zabývá problematikou medií v blízké budoucnosti a výjimkou není ani díl The Entire History Of You. Kam až mohou zajít sociální sítě? A chtěli bychom vůbec mít před očima záznam celého svého života? Na tyto otázky jsme hledali odpovědi.

Naše druhé setkání o tři týdny později nás zavedlo do jižní Asie k pohoří Himaláje, kde byl pan doktor Kasal na Antropologické výpravě. O ochutnávku z cizí kultury byl velký zájem a tak jsme zaplnili Hnízdo až k prasknutí. Pan doktor v Nepálu zažil mnoho zajímavých situací a navštívil hodně pozoruhodných míst. Jeho cesty ho zavedly ke stupě v Káthmándú, do místní školy kde dokonce i učil místní studenty, do hinduistického chámu a mimo jiné i do budhistického kláštera. Celé své vyprávění pan doktor doplnil o krásné fotky. Přestože setkání trvalo bezmála dvě hodiny, zdaleka nemohly být vyřčeny všechny zajímavosti, a to by byla škoda, a proto se můžete těšit i na další setkání s podobným tématem.

Před uzávěrkou tohoto čísla Eventu nás pravděpodobně do Vánoc čeká ještě jeden diskusní večer, na kterém vystoupí pan doktor Kučírek, který navštívil další neméně zajímavou zemi, Izrael. Těším se na vás na dalších klubech.

Snažíme se realizovat to, co opravdu učíme, aneb Dítě katedry

Od poloviny prosince roku 2011 rozšířila naše katedra pomyslné řady svých členů o Prithama, indického chlapce, který nás oslovil mimo jiné svým snem stát se policistou. Stejně jako mnoho tisíc jiných indických rodin, žije i ta Prithamova na hranici bídy, a chlapec by bez vnější podpory nemohl chodit do školy.

Díky projektu Adopce na dálku, který je realizován Diecézní charitou, jsme mohli Prithama „adoptovat“ a již 5 let úspěšně hradíme náklady na jeho vzdělání, a tím pádem i cestu za jeho snem. Jednou ročně posíláme částku 5000 Kč, na kterou se skládají zaměstnanci katedry, ale také studenti napříč ročníky a formami studia. Pritham je tedy adoptivním spolužákem všech našich studentů, kteří se dobrovolně do podpory zapojují. I díky tomu si můžeme dál „dovolit“ chlapci pomáhat.

Dnes už je Prithamovi 12 let a je vzorným žákem. Každý rok nám dvakrát napíše dopis, pochlubí se pěkným vysvědčením a dozvíme se, jak se mu daří, co ho baví apod. I my se mu snažíme dvakrát ročně napsat něco milého a povzbudivého, protože víme, že studovat v sociálně tíživých podmínkách je velmi nesnadné. Chlapec je pro nás inspirací. Úkoly píše v malém rodinném domku na zemi s udusanou hlinou, kde nemá k dispozici toaletu, ani zavedenou vodu. Přesto jsou jeho dopisy plné odhodlání a radosti ze života a školy, ve které zamešká sotva pár dní v roce.

SCHOLASTIC ACTIVITIES							
Subjects	FAI	FAII	SAI	FAIII	FAIV	SAII	Final
Kannada	A+	B+	A+	A+	A	A+	A
English	A	B+	B+	B+	B+	A	B+
Mathematics	B+	B+	B	B+	B+	B+	B+
Social Science	A+	B	B+	B+	B+	B+	B+
Science	B+	B	A	A	B+	A	B+

FAI	FAII	SAI	FAIII	FAIV	SAII	Final
Class Teacher's Sign						<i>Sprachalova</i>
I.M. Sign						
Parent's Sign						

CO-SCHOLASTIC ACTIVITIES		
Subjects	Term I	Term II
	Grades	Grades
Social Emotional Skills	A	A
Description	A	A
Scientific Skills	A	A
Art	A	A
Creativity	A	A
Attitude	A	A
Values	A	A

Special Achievements	description
Good in sports	

ATTENDANCE			
I Semester		II Semester	
Student Present Days	92	Student Present Days	111
School Working Days	116	School Working Days	125

Aktivním účastníkem projektu je již 12 let také PhDr. Stanislav Pelcák, Ph.D., jehož rodina adoptovala mimo jiné dívku Anam S. Mujawar. Jak sám říká: „Možnost pomoci Aničce, dítěti, které si vzdělání skutečně váží, je spojena s dobrým pocitem, že díky nám může někdo alespoň částečně vybočit ze začarovaného kruhu chudoby a nevzdělanosti. Opravdovou radost nám po celou dobu přinášely její pravidelné dopisy s vysvědčením, fotografií, přáníčky a obrázky. Nejvíce nás na projektu oslovilo, že pomoc je adresná, ne anonymní.“

Co vlastně Prithamovi hradíme?

Z našich příspěvků jsou placeny učebnice a školní pomůcky, povinná uniforma, školné a školní administrativa, zdravotní péče, cesty do školy a ze školy a drobný vánoční dárek.

Kde se dozvíte více informací?

Prithamovy dopisy a další informace o Adopci na dálku naleznete na Katedře sociální patologie a sociologie, budova A, 4. patro, na nástěnce katedry, případně u asistentky katedry, Bc. Helyny Malířové, která dohlíží na včasné plnění našich závazků vůči Prithamovi a eviduje, kolik jsme už na chlapce společnými silami sesbírali peněz. Podívat se tak můžete na smlouvu, vysvědčení nebo dopis, a na nástěnce se také dočtete zkušenosti české studentky, která díky Diecézní charitě vyjela do Indie přímo učit děti v místní škole.

Jak se můžete zapojit?

Každoročně procházíme ročníky a prosíme o Vaši spoluúčasť. Do pokladničky můžete vhodit jakýkoli příspěvek, i drobný, a na listinu přispěvatelů se lze podepsat buď v hodině, kdy k Vám s informacemi přijdeme, nebo na katedře u paní asistentky kdykoli během studia. Každá vaše pomoc se počítá a Pritham je moc rád, že se na něho každý rok složí tolik lidí.

Pokud vás projekt oslovil, neváhejte se jakkoli zapojit. Diecézní charita je i skvělým místem pro výkon praxe nebo dlouhodobého dobrovolnictví, které vám jako praxi můžeme automaticky uznat (kontaktujte případně garanta praxe blokové a souvislé).

Více o projektu: adopce.hk.caritas.cz

PATOGRÁCKY

Autorka:
Zuzana
Slavíková

Kontakty

Společná adresa: eventusprocollegis@gmail.com

Redakční rada

Mgr. Stanislava Hoferková, Ph.D.

stanislava.hoferkova@uhk.cz

Mgr. et Mgr. Tereza Raszková

tereza.raszkova@uhk.cz

PhDr. Václav Bělík, Ph.D.

vaclav.belik@uhk.cz

PhDr. Josef Kasal, Ph.D.

josef.kasal@uhk.cz

Mgr. Lucie Špráchalová

lucie.sprachalova@uhk.cz

PhDr. Stanislav Pelcák Ph.D.

stanislav.pelcak@uhk.cz

Helena Malířová

helena.malirova@uhk.cz

Štěpánka Kryspínová

stepanka.kryspinova@uhk.cz

Vendula Drahoňovská

vendula.drahonovska@uhk.cz

Daniela Pazourková

daniela.pazourkova@uhk.cz

Lenka Kolářová

lenka.kolarova@uhk.cz

Lucie Slámová

lucie.slamova@uhk.cz

Ivana Myšková

ivana.myskova@uhk.cz

Nikola Pečenková

nikola.pecenkova@uhk.cz

Michaela Blažková

michaela.blazkova@uhk.cz

Michaela Klimesšová

michaela.klimesova@uhk.cz

Veronika Matyášová

veronika.matyasova@uhk.cz

Autoři pravidelných rubrik

Jakub Josif

jakub.josif@uhk.cz

Ondřej Valena

ondrej.valena@uhk.cz

Zuzana Slavíková

zuzana.slavikova@uhk.cz

Ostatní autoři

Kateřina Nehybová

katerina.nehybova@uhk.cz

Petra Kmínková

petra.kminkova@uhk.cz

Grafika

Zuzana Slavíková

zuzana.slavikova@uhk.cz

Sledujte ŽuŽu ART na fb:

<https://www.facebook.com/zuzu.art.cz/>